

Chúng Ta Sẽ Cùng Nhau Làm Điều Này

Annie cảm thấy
sợ hãi khi bắt
đầu tham gia
Hội Thiếu Nữ.

Câu chuyện này diễn ra tại Hoa Kỳ.

Annie nắm chặt chiếc váy của mình. Em ấy cố gắng lắng nghe những người đang nói chuyện. Nhưng em ấy có một cảm giác bồn chồn, lo lắng trong bụng.

Hôm nay là ngày Annie bắt đầu tham gia Hội Thiếu Nữ. Em ấy sẽ tham gia lớp học Hội Thiếu Nữ ngay sau khi buổi lễ Tiệc Thánh kết thúc. Mọi người đều nói với Annie rằng em nên cảm thấy phấn khởi, nhưng thay vì thế, em ấy cảm thấy sợ hãi.

Em ấy nhìn qua Tami, chị gái của mình. Tami đã tham gia Hội Thiếu Nữ được ba năm, và Tami rất thích điều đó. Em ấy luôn nói với Annie rằng điều đó thật tuyệt biết bao. Tami nói: “Em sẽ có rất nhiều bạn bè.” “Lớp học này khác với Hội Thiếu Nhi. Giống như em đã trưởng thành rồi vậy.”

Nhưng Annie không giống như chị gái của mình. Tami thích gặp gỡ người mới, và thật là dễ dàng cho Tami để kết bạn mới. Annie thì ít nói và thích đọc hoặc vẽ hơn là trò chuyện với người khác.

Annie cũng bị mụn trứng cá, và cảm thấy không tự tin về ngoại hình của mình. Em ấy dùng một loại kem đặc biệt để chữa trị. Nhưng những vết sưng đỏ trên da của em ấy vẫn không chịu biến mất.

Sau lễ Tiệc Thánh, Annie lê bước dọc hành lang. Em ấy nói với Mẹ và Tami rằng: “Con không thể tham gia Hội Thiếu Nữ hôm nay.”

Mẹ có vẻ lo lắng. “Mẹ tưởng các con đã rất phấn khởi khi được tham gia Hội Thiếu Nữ. Điều gì đã xảy ra vậy?”

“Con không quen bất cứ chị nào.” Annie sờ lên mặt mình. “Và có lẽ họ sẽ phá lên cười khi nhìn thấy con.”

Mẹ ôm Annie vào lòng. “Con hãy nhớ rằng chị Tami cũng sẽ ở đó.”

Annie nói: “Con không giống như chị Tami.” Em ấy nhìn chị gái của mình. “Chị có năng khiếu trò chuyện với mọi người.”

Tami nói: “Chị biết rằng rất khó để tham gia một lớp học mới.” “Nhưng chúng ta sẽ cùng nhau làm điều này. Chị cũng đã từng cảm thấy sợ hãi khi mới tham gia Hội Thiếu Nữ.”

Annie mở to mắt nhìn Tami. Tami luôn luôn có phong thái rất dũng cảm! Thậm chí Tami còn ứng tuyển tham gia nhạc kịch ở trường và được giao diễn nhân vật chính. Annie không làm được như thế. Em ấy cố gắng để không bị chú ý.

Annie nói: “Nhưng chị không bao giờ sợ hãi.”

Tami mỉm cười. “Tất nhiên là chị đã cảm thấy sợ hãi! Chị đã rất sợ hãi khi ứng tuyển vào vở nhạc kịch đó. Em có biết chị đã làm gì không?”

Annie lắc đầu.

“Chị đã cầu nguyện và cố gắng hết sức. Và chị cũng giúp đỡ những bạn khác. Dường như có rất nhiều người trong số các bạn ấy cũng đã sợ hãi giống như chị. Việc giúp đỡ người khác trở nên dũng cảm đã giúp chị trở nên dũng cảm.”

Annie đã suy nghĩ về điều đó. Em ấy có thể làm điều mà Tami đã làm và giúp các bạn nữ khác trong lớp học của mình không còn cảm thấy sợ hãi nữa không?

“Con có nghĩ rằng con có thể tham gia Hội Thiếu Nữ ngày hôm nay không?” Mẹ hỏi.

Annie hít một hơi thật sâu. Rồi em ấy gật đầu. Em ấy có thể làm điều đó.

Annie và Tami đi đến lớp học của Hội Thiếu Nữ. Annie quan sát các bạn nữ khác. Một vài bạn nữ trông có vẻ lo lắng giống như em ấy. Julie xoắn một lọn tóc quanh ngón tay trong khi Erica cắn móng tay của mình.

Annie nghĩ về cách thức mà em có thể giúp đỡ các bạn ấy. Em ấy đến ngồi cạnh Julie. “Bạn cũng cảm thấy lo lắng à?” Annie thì thầm. “Mọi chuyện sẽ ổn thôi.”

Julie mỉm cười, và Annie mỉm cười đáp lại. Giờ đây Annie cảm thấy bớt sợ hãi hơn. Có lẽ Hội Thiếu Nữ thực sự rất tuyệt vời. ●